

Poster Sunum

Nefropatoloji

PS652

BÖBREK TRANSPLANTASYON BİYOPSİLERİNDE TROMBOTİK MİKROANJİYOPATİ: HİSTOPATOLOJİK ANALİZ

Melike Nalbant Moray¹, Yasemin Özlük¹, Erol Demir², Özge Tepe¹, Melek Büyük¹, Yaşar Çalışkan², Alaattin Yıldız², Işın Kılıçaslan¹

¹İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, Patoloji Anabilim Dalı

²İstanbul Üniversitesi, İstanbul Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Nefroloji Bilim Dalı

Amaç: Bu çalışmada trombotik mikroanjiyopati (TMA) tanısı alan böbrek transplantasyon biyopsi olgularımızı histopatolojik lezyonlar açısından değerlendirmeyi amaçladık.

Gereç ve Yöntem: 2007-2017 yılları arasında birimimizde değerlendirilen 1394 böbrek transplantasyon biyopsisi gözden geçirildi. TMA tanısı alan 47 (%3.37) hasta çalışmaya dahil edildi. Olgular erken (posttransplant ≤ 1 yıl) ve geç (posttransplant > 1 yıl) dönem biyopsi yapılanlar olmak üzere ikiye ayrıldı. Klinik ve laboratuvar kayıtları, patoloji raporları retrospektif olarak gözden geçirildi. Erken ve geç dönemde TMA tanısı alan olguların histomorfolojik bulgularına ek olarak Banff skorları arasındaki farklar sorgulandı. Gruplar arası karşılaştırmalarda uygunluklarına göre ki-kare ve Mann-Whitney U test kullanıldı. P değeri < 0.05 anlamlı olarak kabul edildi.

Bulgular: Yirmi beş (%53,2) kadın, 22 (%46,8) erkek hastadan oluşan çalışma grubunda ortalama yaş $37,77 \pm 16,07$ (5-66) bulundu. Posttransplant biyopsi zamanı 3-5651 gün (ortanca: 62) idi. En sık karşılaşılan morfolojik lezyonlar; glomerül kapillerlerinde trombüs (%59,6), arteriyoller trombüs (%55,3), akut tubuler hasar (%42,6), glomerül bazal membran duplikasyonları (%31,9), infarktüs (%38,3), mezangiyolizis (%29,8) ve hiperplastik arteriyoller (%29,8) olarak belirlendi. Dönör spesifik antikorlar %23.1 olguda pozitif saptandı. Kalsinörin inhibitörü kullanımı %93,9 hastada mevcuttu. Olguların 4'ünde borderline değişiklikler, 4'ünde T hücre aracılı rejeksiyon ve 7'sinde antikor aracılı rejeksiyon ile ilişkili değişiklikler izlendi. Olguların % 63,4'ü erken ve %36,6'sı geç posttransplant dönemde yapılmış biyopsilere aitti. Hiperplastik damar lezyonları geç dönem biyopsilerde erken döneme göre anlamlı derecede yüksek oranda izlendi (%60 vs. %14,8, $p=0,005$). Benzer şekilde glomerül bazal membran duplikasyonu (%66,7 vs. %18,5, $p=0,02$) ve kresent oluşumları da (%26,7 vs. %3,7, $p=0,047$) geç dönemde erken döneme göre anlamlı olarak sık bulundu. Banff skorları açısından yapılan karşılaştırmada interstisyel inflamasyon, peritubuler kapillarit, tubuler atrofi ve interstisyel fibrozis skorları geç dönemde daha yüksek bulundu ($p < 0,05$).

Sonuç

TMA histomorfolojik lezyonlar açısından zengin bir hastalık grubudur. Özellikle kalsinörin inhibitörü kullanımı ile birliktelik göstermektedir. Posttransplant bir yıldan önce alınan biyopsilerde daha sık rastlanmaktadır. Erken ve geç dönemde Banff lezyonları açısından farklılık göstermesi biyopsinin zamansallığı ile ilişkilendirilebilir.

27 ULUSAL PATOLOJİ KONGRESİ

15-18 Kasım 2017, Sueno Deluxe Otel - Belek | Antalya

Anahtar Kelimeler : Trombotik mikroanjiyopati, böbrek, transplantasyon, biyopsi